

Carmacciu M. Ștefan (1894-1960)

Amintire dragă

Carmacciu
M. Ștefan
(1894-1960)

Pe manșeta primei pagini a unei reviste - „Războiul popoarelor” - citesc un text olograf al bunicului meu matern: „Citi în ziua de 11 Octombrie (1915 n.a.)”, semnează „Carmacciu M. Ștefan”. (M - inițiala tatălui său, Mihalache).

A fost prieten printre alții cu I. C. Frimu, dar nu a intrat în politică, respectiv în Partidul Socialist al aceluia, dominat, de fapt acaparat ulterior de alogeni școliți la Moscova. Transmitea în familie: „Nu intrați și nu faceți politică, cel mai adesea este acaparată de oameni fără scrupule. Deși inițial nu este, devine lacom, mincinos, trădător etc. Face totul pentru bani și pentru a rămâne la putere. Dacă puteți, aliați-vă cu oameni de cultură. Ei reprezintă o șansă de a contracara murdăria din politică”. Această conduită de viață a marcat-o însă, prin anii '20 ai secolului trecut. Vorbea fluent bulgara și turca, putând conversa în albaneză, greacă ori sârbă.

Prizonier fiind la Rusciuc (Ruse) în anul 1913, urma să fie executat a doua zi de gardienii turci. Știind limba în care vorbeau, a evadat în miez de noapte, alături de alte câteva zeci de prizonieri, trecând înot peste Dunăre. Au ajuns pe malul românesc câțiva, ceilalți fiind omorâți din ambarcațiuni.

Fie-i amintirea veșnică, luminată să-i fie nemurirea!

Nu pot să nu-i fiu recunoscător că, pe lângă educația plină de caldă afecțiune călăuzindu-mi primii pași în viață, printr-o minune, mi-au rămas câteva sute de ziare, periodice ori reviste de la sfârșit de secol XIX și început de secol XX, aflate acum în patrimoniul Fundației. Din podul casei plin cu mii de ziare, publicații ori cărți, o parte a fost nevoit să le distrugă în perioada anilor '49-'53, ani de teroare proletcultistă, altele s-au pierdut după demolarea casei de pe strada Crișan nr. 11 - sector 3 (unde a locuit până la sfârșitul vieții) pentru a face loc viitorului Bulevard Decebal.

FLORIAN L. STOICA (STOICA)